Lietas arhīva Nr. 1A-0536-19/44
ECLI:LV:RVPT:2019:1104.1A30053619.3.S
Administratīvā pārkāpuma lieta Nr.1A30053619
Lietvedības Nr.1A-0536-19/44

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Rīgā 2019. gada 4. novembrī

Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas tiesnese J.Peinberga rakstveida procesā izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu sabiedrības ar ierobežotu atbildību "GŪTMANIS" (turpm. – SIA "GŪTMANIS") sūdzībā par Rīgas domes Administratīvās komisijas 2019. gada 28. maija lēmumu Nr.D57-AK-19-21-26.

Aprakstošā daļa

[1] No Rīgas pašvaldības policijas Kurzemes pārvaldes inspektores J.Komļevas (turpm. – Amatpersona) 2019. gada 17. aprīļa ziņojuma izriet, 2019. gada 17. aprīlī patrulēšanas laikā aiz nama /adrese/, proti, teritorijā ar kadastra numuru /numurs A/, kas atrodas /adrese/, ir izveidojusies apmēram 1,60 metru gara kūla.

[2] Ar Amatpersonas 2019. gada 17. aprīļa lēmumu rezolūcijas veidā uzsākta administratīvā pārkāpuma lietvedība.

Ņemot vērā norādīto, 2019. gada 13. maijā Rīgas pašvaldības policijas inspektore Jūlija Krasicka sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.ZV253554, kurā tika aprakstīta pārkāpuma būtība un norādīts, ka par šo pārkāpumu ir paredzēta administratīvā atbildība pēc Latvijas Administratīvā pārkāpuma kodeksa (turpm. – Latvijas APK) 51. panta otrās daļas.

[3] Ar Rīgas domes Administratīvās komisijas 2019. gada 28. maija lēmumu Nr.D57-AK-19-21-26 nolemts saukt sūdzības iesniedzēju pie administratīvās atbildības, nosakot naudas sodu 700 EUR apmērā.

[4] Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesā 2019. gada 29. jūlijā saņemta sabiedrības ar ierobežotu atbildību "GŪTMANIS" sūdzība par Rīgas domes Administratīvās komisijas 2019. gada 28. maija lēmumu Nr.D57-AK-19-21-26 un administratīvā pārkāpuma lietas materiāli.

Sūdzības iesniedzējs norāda, ka zemes gabalā ir nopļauta zāle un nav pamata atzīt, ka zāle šajā zemes gabalā būtu atzīstama par kūlu.

Norāda, ka tajā pašā laikā, 2019. gada 17. aprīlī plkst. 11.15, tajā pašā vietā, tā pati iestāde, Rīgas domes pašvaldības policija, papildus administratīvā pārkāpuma lietas RPKR-19-927-AL konstatēja vēl vienu pārkāpumu, par ko ierosināja vēl vienu administratīvā pārkāpuma lietu Nr. RPKR-19-925-AL. Uzskata, ka minētie iespējamie pārkāpumi, par kuriem pieņemti divi 2019. gada 13. maija protokoli, ir atzīstami par vienu administratīvo pārkāpumu nevis diviem vienādiem pārkāpumiem.

[5] Tā kā lietas dalībnieki nav lūguši lietas izskatīšanu tiesas sēdē, kā arī tiesa neuzskatīja par nepieciešamu lietu iztiesāt tiesas sēdē, pamatojoties uz Latvijas APK 289.^{6}panta pirmo daļu, tiesa lietu izskata rakstveida procesā.

Motīvu daļa

[6] Pārbaudījusi un novērtējusi administratīvā pārkāpuma lietas materiālus, pārsūdzētā lēmuma tiesiskumu un pamatotību kopsakarā ar sūdzībā ietvertajiem argumentiem, tiesa atzīst, ka lēmums atstājams negrozīts, bet sūdzība nav pamatota un ir noraidāma.

[7] Latvijas APK 289.^{12}panta otrā daļa noteic, ka rajona (pilsētas) tiesa, izskatot sūdzību vai protestu administratīvā pārkāpuma lietā, taisa vienu no šādiem spriedumiem:

1) atstāj lēmumu negrozītu, bet sūdzību vai protestu noraida;

2) atceļ lēmumu un izbeidz lietu;

3) atceļ lēmumu un taisa spriedumu, ar kuru konstatē personas vainu administratīvā pārkāpuma izdarīšanā, un uzliek sodu;

4) groza soda mēru ietvaros, kas paredzēti normatīvajā aktā par atbildību par administratīvo pārkāpumu.

[8] Latvijas APK 289.^{13}panta trešā daļa noteic, ka, ja tiesnesis, izskatot sūdzību, atzīst, ka iestādes lēmumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, viņš par sūdzību pieņemtā nolēmuma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas iestādes nolēmuma motivācijai. Šādā gadījumā izvērstāks argumentu izklāsts nav nepieciešams.

Tiesa pievienojas Rīgas domes Administratīvās komisijas 2019. gada 28. maija lēmumu Nr.D57-AK-19-21-26 (turpmāk – Lēmums) ietvertajam faktisko un tiesisko apstākļu konstatējumam un atzīst, ka ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams.

Iepazīstoties ar iesniegtās sūdzības saturu, tiesa konstatē, ka iestāde pārsūdzētajā lēmumā ir vērtējusi sūdzības iesniedzēja sūdzībā norādītos apsvērumus un sniegusi argumentētu motivāciju, pamatojot savu viedokli, kādēļ sūdzības iesniedzēja norādītie apsvērumi ir noraidāmi.

[9] Par sūdzības iesniedzēja argumentiem tiesa papildus norāda turpmāk minēto.

[10] Lietā nav strīda par to, ka nekustamā īpašuma /adrese A/ īpašnieks ir pie administratīvās atbildības saucamā persona SIA "GŪTMANIS". Minēto apliecina arī zemesgrāmatas nodalījuma Nr./numurs B/informācija par nekustamo īpašumu /adrese A/, kadastra Nr./numurs A/.

[11] Lietā ir strīds par to, vai sūdzības iesniedzējs pamatoti ir saukts pie administratīvās atbildības par Latvijas APK 51. panta otrajā daļā minēto pārkāpumu, proti, par zemes apsaimniekošanas pasākumu neizpildīšanu un zāles nepļaušanu, lai novērstu kūlas veidošanos, un vai konkrētajā lietā saskatāms dubultās nesodīšanas principa pārkāpums.

[12] Lai piemērotu sodu saskaņā ar minēto tiesību normu, kūlas veidošanās ir jākonstatē kā neizbēgamas personas bezdarbības (zemes neapsaimniekošanas) sekas, un papildus nav jākonstatē kādu citu darbību neveikšana, kas kvalificētos kā apsaimniekošanas pasākumu neizpildīšana (*Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģijas 2017. gada 7. augusta spriedums lietā Nr. 104AA-387-17/18, 10.punkts*).

Vispārzināms fakts, ka kūlas ugunsgrēku dēļ iet bojā īpašumi, dzīvnieki un cilvēki. Tādējādi zāles nepļaušanas bīstamība izpaužas tajā, ka nenopļauta zāle nākamajā gadā (pēc veģetācijas aktīvā posma izkaltstot zālājam) kļūst par sausu, ugunsbīstamu kūlu. Līdz ar to zāles nepļaušana nav prettiesiska pati par sevi, bet gan tāpēc, ka nepļaušanas dēļ rodas kūla. Kūlas veidošanās ir saistāma tieši ar iepriekšējā gada nenopļauto zāli. Tādēļ brīdis, kad zāles nepļaušana kļūst administratīvi sodāma (iestājas administratīvā pārkāpuma sastāvs), ir saistāms ar kūlas izveidošanos, jo, kamēr zāle aug un zaļo, to ir iespējams nopļaut un novērst kūlas veidošanos, neradot apdraudējumu ar Latvijas APK aizsargātajām interesēm.

Tādējādi secināms, ka tieši zāles nepļaušana, kuras rezultātā var veidoties kūla, ir bezdarbība, kas veido Latvijas APK 51. panta otrajā daļā aprakstīto pārkāpumu. Latvijas APK 51. panta otrās daļas mērķis ir novērst kūlas veidošanos, t.i., lai nākamajā gadā neveidotos ugunsgrēka draudi, jo nenopļauta zāle nākamajā gadā kļūst par sausu, ugunsbīstamu kūlu.

[13] Latvijas APK 244.pants nosaka, ka institūcija (amatpersona) pierādījumus novērtē pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izpētītiem visiem lietas apstākļiem to kopumā, pēc likuma un tiesiskās apziņas.

[13.1] Atbilstoši Latvijas APK 243.panta pirmās daļas un otrās daļas nosacījumiem, pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuras šajā kodeksā paredzētajā kārtībā iegūtas un noteiktā procesuālajā formā nostiprinātas ziņas par faktiem, kuras administratīvā pārkāpuma lietvedībā iesaistītās personas savas kompetences ietvaros izmanto, lai pierādītu administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību un noskaidrotu citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā. Šos faktus konstatē ar šādiem līdzekļiem: ar protokolu par administratīvo pārkāpumu, ar administratīvā pārkāpuma vietas apskates protokolu, ar tās personas paskaidrojumiem kuru sauc pie administratīvā atbildības, eksperta atzinumu, lietiskajiem pierādījumiem, citiem dokumentiem [..]

Iestādē pierādīšanas pienākums administratīvā pārkāpuma lietvedībā ir institūcijai (amatpersonai), kura sauc personu pie administratīvās atbildības, bet tiesā – Iestādei. Atbilstoši minētā panta ceturtās daļas nosacījumiem, ja administratīvā pārkāpuma lietvedībā netiek pierādīts pretējais, bez papildu procesuālo darbību veikšanas par pierādījumu uzskatāmas ziņas par faktiem, kuras administratīvā pārkāpuma konstatēšanas brīdī administratīvā pārkāpuma protokolā fiksējusi amatpersona.

[13.2] Pārbaudot lietā esošos pierādījumus, kopsakarā ar citiem lietas materiāliem, tiesa atzīst, ka lietas materiālos esošie pierādījumi, citstarp administratīvā pārkāpuma protokols Nr.ZV253554 (lietas 22. lapa), ziņojums (lietas 25. lapa), notikuma vietā uzņemtie fotoattēli (lietas 27. – 32. lapas) un 2019. gada 17. aprīļa apskates protokols (lietas 26. lapa) ir pietiekami, atzīstami par ticamiem un pieļaujamiem, lai secinātu, ka sūdzības iesniedzējs ir izdarījis administratīvo pārkāpumu, kas paredzēts Latvijas APK 51.panta otrajā daļā.

Tāpat tiesai nerodas šaubas par to, ka administratīvā pārkāpuma fiksēšanas brīdī, 2019. gada 17. aprīlī plkst. 11.15, lietas materiāliem pievienotajos fotoattēlos redzamā sausā zāle ir kūla.

[14] Papildus tam tiesa uzskata par nepamatotu sūdzības iesniedzēja sūdzībā norādīto, ka iestāde būtu pieļāvusi dubultās sodīšanas aizlieguma principa pārkāpumu.

Atbilstoši Latvijas APK 35.panta otrajai daļai, administratīvo pārkāpumu lietas iespējams apvienot pie priekšnosacījuma, ja pārkāpumus izskata viena institūcija (amatpersona), kas pie sūdzībā norādītajiem faktiskajiem apstākļiem neizpildās.

Tiesa pievienojas iestādes viedoklim, ka administratīvo pārkāpumu lietu par Rīgas domes 2015. gada 28. aprīļa saistošo noteikumu Nr.146 "Rīgas pilsētas teritorijas kopšanas un būvju uzturēšanas saistošie noteikumi" (turpmāk - RDSN Nr.146) 4.1.apakšpunktā noteiktā neievērošanu izskatīšanas kompetence noteikta RDSN Nr.146 28.punktā, proti, izskatīšana piekritīga pašvaldības attiecīgās izpilddirekcijas izpilddirektoram, savukārt pārkāpumu, kuri kvalificēti pēc Latvijas APK 51.panta otrās daļas, izskatīšanas kompetence noteikta Latvijas APK 210.panta pirmajā daļā, proti, izskatīšana piekritīga pašvaldības administratīvajai komisijai.

[15] Ņemot vērā minēto, tiesa uzskata, ka Iestāde, veicot lietvedību lietā, ieguvusi pietiekamus un pārliecinošus pierādījumus lietā, lai konstatētu, ka sūdzības iesniedzēja darbībās būtu konstatējams administratīvā pārkāpuma sastāvs, kas paredzēts Latvijas APK 51.panta otrajā daļā.

[16] Tiesa secina, ka sods pārkāpējam piemērots Latvijas APK 51.panta otrās daļas sankcijas ietvaros, turklāt piemērots minimālais sankcijas ietvaros noteiktais sods, un Iestādes piemērotais sods par izdarīto pārkāpumu ir samērīgs un taisnīgs.

Citus sūdzībā ietvertos argumentus tiesa nevērtē, jo neuzskata tos par juridiski nozīmīgiem. Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departaments savos nolēmumos ir vairākkārt norādījis, ka tiesai ir atļauts izvērtēt argumentus, kurus tā lietas izlemšanai uzskata par nozīmīgiem no tiesību viedokļa (*skat. Augstākās tiesas Senāta 2010.gada 11.marta spriedumu lietā Nr. SKA-66/2010 14.pkt.; Augstākās tiesas Senāta 2013.gada 1.jūlija rīcības sēdes lēmums lietā Nr. SKA-584/2013 10.pkt.*).

Latvijas APK 289.^{12}panta pirmajā daļā norādītos apstākļus, kas vienlīdzīgi ir par pamatu iestādes lēmuma atcelšanai tiesa nekonstatē. Tāpat tiesa nekonstatē procesuālus pārkāpumus, kas būtu par pamatu lēmuma atcelšanai, un lietvedības izbeigšanai.

[17] Izvērtējot lēmumu kopsakarā ar lietā esošajiem pierādījumiem, tiesa secina, ka lēmums, par kuru iesniegta sūdzība, atzīstams par tiesisku un pamatotu un tas atstājams negrozīts, bet par to iesniegtā sūdzība - noraidāma.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Latvijas APK 289.^{6} panta otro daļu, 289.^{7} pantu, 289.^{12} panta otrās daļas 1.punktu, 289.^{13}, 289.^{18}pantu, tiesa

nosprieda

atstāt negrozītu Rīgas domes Administratīvās komisijas 2019. gada 28. maija lēmumu Nr.D57-AK-19-21-26 un SIA "GŪTMANIS" sūdzību noraidīt.

Spriedumu var pārsūdzēt Rīgas apgabaltiesā 10 (desmit) darba dienu laikā no sprieduma pieejamības dienas, apelācijas sūdzību iesniedzot Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesā, Jēzusbaznīcas ielā 6, Rīgā.

Sprieduma pieejamības diena – 2019. gada 14. novembris.

Tiesnese J.Peinberga